

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un şir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

Judecată ungurească.

Di *Manasie Iar*, preot în Simeria, ne trimite spre publicare următorul articol, pe care îl punem în fruntea foii, fiindcă printr'însul se dovedește, cum toți subalternii ministrului, de când s'a statorit întregirea venitelor preotești din partea statului, pretind ca preoții să li-se supună orbiș întru toate apucăturile lor viclene.

Di preot *Manasie Iar* se vede însă, că cu toate acestea este la culmea chemării sale.

Eată articolul:

Onorată Redacțiune,

În 11 Febr. n. a. c. m'am dus la pretura din Deva cu scop de a cere vidimarea atestatului prin care se adevărește, că sunt cetățean al statului maghiar. Prim-pretorul Csulay Lajos vorbind cu mine mi-a revocat în memorie faptul netăgăduit, că eu sub cuvânt că am vătămât organul administrativ, am fost pedepsit cu o amendă de 10 fl.

Răspunzând prim-pretorului Csulay, am recunoscut că am fost judecat la o amendă de 10 fl., tot deodată însă am dovedit cu argumente nerăsturnabile, că persoana pentru a cărei vătămăre eu am suferit pedeapsă, de ori-care om drept judecător n'a putut și nu poate fi considerată de organ administrativ. Prim-pretorul Csulay susținea părerea lui, că acea persoană cu drept cuvânt s'a privit de organ oficios administrativ, eu susțineam pe a mea, că nu a fost cu drept de a se privi de atare.

Pentru-ca binevoitorul cetitor să poată judeca, că cine dintre doi are drept, eu sau prim-pretorul Csulay, mai departe fiindcă afacerea e și de interes public, încât prezentă pe slujbașii maghiari dela comitatul nostru în adevărata lor lumină, îmi iau voie a descrie pe scurt cazul care a oferit preturei din Deva pretext de a mă pedepsi cu 10 fl.

Eată acel cas.

Anterț mergând pe drumul țerii am văzut și auzit pe crâșmarul de ungar și pe un bețiv din Simeria cătăndu-se cu niște călători. Apropiindu-mă de locul de ceartă am întrebat, că ce e? Unul dintre călători, și

anume un jude comunal, mi-a spus că crâșmarul și omul acela bețiv din Simeria le-au luat sacul cu ovės ca zălog, pentru-că au dat de mâncare la cai pe marginea drumului de țeară. Fiindcă crâșmarul de ungar a mai săvârșit asemenea zălogiri în ortăcie cu bețivul acela din Simeria, și fiindcă eu m'am convins că ei nu zălogesc din simț de curățenie, ci cu scop de a pungăși, am apostrotat după merit atât pe crâșmar, cât și pe ortacul lui bețiv și plătit cu vinars.

Apostrofând pe crâșmar între altele i-am spus, că în locul tablei ungurești de pe perețele crâșmei, pe care e scris că e oprit a se da vitelor de mâncare pe marginea drumului, să pună alta cu scrisoare românească, fiindcă mai toți cari umblă pe acest drum de țeară, sunt Români, i-am spus și aceea, ca să pună în vreme de seară lampă lângă tabla cu scrisoare românească, căci seara numai așa se poate ceti.

Pentru vorbele acestea drepte și nevătămoare, crâșmarul de ungar m'a pîrit la pretură. Și pretura, care de sigur că avea mare dor de a mă pedepsi, nu doară pentru-că am făcut ceva ilegal, ci pentru-că am »cutezat« a cere ca tabla cea cu scrisoare ungurească de pe perețele crâșmei să fie înlocuită cu alta scrisă românește, a căutat pretext a mă pedepsi. Ca ori-unde, așa și aici pretextul a fost lesne de aflat, fiindcă acel bețiv din Simeria, care pentru vinars a dat crâșmarului de ungar mână de ajutor la zălogirea bieților călători, pentru cari eu mi-am ținut de datorință românească și creștinească a mă întrepune, a fost jurat comunal.

Spusu-i'am destul preturei, că omul acela bețiv n'a fost rënduit de cineva acolo în slujba de a păzi drumul, ci el a fost acolo la crâșmă ca un simplu beutor de vinars, ergo nu e de a se privi de organ administrativ, spusu-i'am destul preturei și aceea, că nu crâșmarul, ci păzitorul de drum anume pus și plătit, e chemat a purta grije despre curățenia drumului. Spusele mele au fost zadarnice, fiindcă eu am fost judecat la o amendă de 10 fl.

Am recurat, recursul meu însă, ca multe altele de ale noastre, deși în el am arătat clar ca lumina soarelui netemeinicia sentenței, a fost mazăre aruncată pe părete.

Sunt departe de presupunerea, că vicișpanul, la care am recurat nu ar fi văzut, că cel-ce m'a judecat nu de sacrul simțământ al iubirii de adevăr și dreptate, ci de o cumplită ură națională și de un groaznic simț

șovinistic maghiar a fost condus. Il asigur pe dl vicișpan, că dacă a gândit că în mine cum și în alții numai așa poate vërșă stimă față de persoanele aflătoare în oficii subalterne, dacă sentințele aduse de acele persoane subalterne se aproabă orbiș ori că sunt drepte, ori că sunt nedrepte, greșește colosal. »Toate ca toate, dară dragoste cu de-a sila nu se poate«, zice un proverb român.

Acesta e cazul despre care discutând, prim-pretorul Csulay zicea că dreptatea e pe partea lor, eară eu afirmam sus și tare, și afirm și acum, că e pe partea mea. Discuția, fără îndoială de interes mai mult particular, a avut darul de a face pe prim-pretorul Csulay ca să pronunțe niște cuvinte care cuprind în sine destăinuirea unei mari dorințe de ale Ungurilor, pe care ei, întrucât eu știu, s'au silit a o ține ascunsă.

Prim-pretorul Csulay adevă, cuprins fiind de ciudă și de mânia că nu mă poate »capacita«, într'un moment de curată sinceritate a zis cătră mine ca cătră un preot cu drept de pretensiune la întregirea salariului preoțesc, din cuvânt în cuvânt următoarele: „*Ön ily magaviselettel nem fog fixetés kiegészitésben részesülni*“, pe românește: »D-Ta, având o asemenea purtare, nu te vei împărtași de întregirea salariului preoțesc«. Această pronunțiațiune, pentru mine nu deprimătoare, ci din contră foarte îmbucurătoare, a fost urmată de cuvenitele observări din parte-mi.

Primpretorul Csulay făcând cătră mine cu dosul mâinei ca macar cătră un cociș, probabil pentru-că nu i-au fost pe plac observările mele, am eșit afară din cancelaria pretorială, cu atestatul de altmintrelea vidimat. Deoarece din această cauză nu i'am putut spune tot ce am avut de a-i spune în chestia întregirii salariilor preoțești, și deoarece nu aș vrea ca să-i rămân cu ceva dator, îi spun acum pe această cale româneasca mea părere privitoare la chestia întregirii salariilor preoțești. Îi spun nu numai d-lui, ci tuturor celor cari se interesează de această chestie.

Pronunțiațiunea prim-pretorului Csulay din Deva, ca a unui om investit cu înalt oficiu administrativ pe mine m'a convins, că stăpânirea sau guvernul maghiar prin legea despre întregirea salariilor preoțești tinde a face pe preoții români cu întregire de salar, incapabili de acțiuni de colorit național românesc, pentru-ca în chipul acesta să ajungă neîmpedecați de preoțime, ca de un respectabil factor național românesc, scopul infernal de a face cu poporul nostru cum lui,

guvernului maghiar îi convine. Și totuși zic că întregirea de salar pe care legea o oferă, să se primească. O zic aceasta, pentru-că ca unul care îmi atribui puțința de a cunoaște din fir în păr referințele vieții preotului român slab dotat, vëd că primirea o reclamă cu întieire înainte de toate interese de o onorifică existență și subsistență, și apoi interese de mare importanță nu numai pentru viitorul familiei preotului, ci și pentru cel al națiunii noastre; și o mai zic aceasta și pentru-că am firma speranță, că în genere pe preoțimea noastră, fiind ea »os din oasele, și sânge din sângele națiunii române«, Ungurii în veci nu vor putea-o face incapabilă de a fi și în viitor scutitoare, apărătoarea și îndreptătoare conaționalilor nostri. Mă întărește în această speranță adevărul cuprins în vechia zicere românească: »Sângele în apă nu se prefăce«, cum și cel cuprins în și mai vechia zicere: »est modus in rebus«.

E de prevăzut, că stăpânirea maghiară cu ajutorul paragrafilor în adevăr de înțeles foarte vag, virțiți în legea despre întregirea salariilor preoțești, cum și cu ajutorul logicei ungurești foarte îngăduitoare când e vorba de a pedepsi Români, o să lipsească pe mulți preoți români de întregire, și să intimideze pe și mai mulți; a astupa însă gura la toți ca în chipul acesta între ei să nu se afle de aceia cari se spună în lumea largă necazurile pe cari noi le îndurăm în această țeară nefericită, aceea pentru Unguri e o imposibilitate de vecinică durabilitate. Dacă de acestia numai unul macar de s'ar afla, e destul, fiindcă glasul lui va fi privit și ascultat de lumea cultă ca glas al tuturor preoților cu întregire de salar. Să sperăm că nu va fi numai unul, sau doi, sau trei de acestia, ci mai mulți.

Pronunțiațiunea prim-pretorului Csulay dă ansă la sigura deducțiune, că toți acei preoți români, cari nu joacă precum Csulay și cei-ce ca el vor zice, vor fi lipsiți de întregirea salariului.

Fie siguri Ungurii, că una ca asta nu e spre rușinea, ci spre lauda respectivilor preoți români, fie siguri Ungurii, că atari preoți români în conștiința că și-au împlinit scumpa lor datorință națională, cum și în stima tuturor oamenilor de bine, vor privi o deplină rebonificare pentru pierderea materială îndurată din cauză că și-au dat pe față româneasca lor ființă; fie siguri Ungurii că una ca asta nu e spre stricăciune, ci spre folosul cauzei naționale române, ear' stăpânirii ma-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Din vremi.

Când astăzi îmi arunc privirea
Peste zilele trecute,
Mai zăresc în ceața vremi
Doruri vii, și patimi multe...

Un moșneag îmi povestea
De atâtea întâmplări
Din trecutul vieții sale
De opt zeci de primăveri!

'Mi spunea de ciasuri grele
Din încărunțita-i cale,
De iubiri nefericite
Din povestea vieții sale!

A iubit, spunea, o fată
Ce și astăzi mai trăește;
Dar șagalnic e bătrânul
Căci ș-acuma o iubește!

Hunedoara.

O reamintire.

(Din războiul independenței.)

Încet iubiți cetitori! Întrăm acum într'un cerc de voinici, cari se odichnesc de strapațurile zilei spre a-și strînge nouă puteri la lupta ce va începe mâine; suntem în lăgărul înaintea crâncenei redute la care scumpa Românie și-a pierdut atâtea fii; încet, dară, încet.

E o noapte frumoasă, vântul suflă rece, palida lună luminează conturul acestora cari se odichnesc pe pământul gol, având sub cap ranița, acoperiți cu mantaua cenușie ruptă de gloanțe.

Căți din acești bravi oșteni visează la întoarcerea lor în patrie, unde sper a revedea pe iubiții lor?

Pentru căți din acești juni se roagă o mi-reasă înaintea Madonei pentru salvarea iubitului ei?

Crudă e furia războiului!
Acum odichniți în pace, și mâine, poate, într'o altă lume mai bună.

Dormiți bravi fii! acum va răsună trimbița trezindu-vă din dulcele visuri; transportându-vă în cruda realitate, căci mulți din voi, mai înainte ca soarele va apune, vor fi, deja, între îngeri.

Nicu.

Mii de inimi vor rupe; mulți ochi frumoși vor roși pentru scumpul iubit, unicul fiu, frate pierdut.

Impregiurul unui rest de foc stău lungiți pe pământ: căpitanul Valter, locotenentul Dimitrescu și oficerul Vlădilă; rămășițele focului fac din astă grupă un ce romantic.

Deodată căpitanul Valter se trezește cu un țipet îngrozitor; ceialalți doi săriră în sus ca mușcați de viperă, cu un aer întrebător. »Amicilor« zise căpitanul, »acum am visat că un glonț turcesc m'a lovit în inimă și de durere am scos acel țipet«. »Nu te fă de rîs amicul meu« zise locotenentul Dimitrescu, »adoarme și visează de ochii cei negri cari inima ți-au răpit și care's mai mult în stare a te pune în respect decât un afurisit de glonț«. — »Ai dreptate amice«, răspunse căpitanul lungindu-se earăși pe pământ și adormi. Trecu un sfert de oră, focul se stinse deja, numai cel al sentinelei mai ardea, alimentându-se din coaja unui bătrân stejar și Vlădilă zise locotenentului: acum de câteva ore un simțământ, sau mai bine zis o închipuire, îmi distruge planurile cele frumoase, toate întâmplările copilăriei mele defilează înainte-mi; vëd pe scumpul meu tată, care după-cum știi e mort de patru ani, pe iubita mea maică cu ochi roșiți de lacrimi și pe dulcea mea Elisa, care plângend mă

salută făcându-mi semne din mână. Imi e: parcă aș trebui să mă despart de acei-ce iubesc, de care earăși sunt iubit și totuși știi cât de dulce e viața. »Ah, scumpa Elisa«! și lacrimi ferbinți îi inundară vocea. »Bah« răspunse locotenentul Dimitrescu, care încercă a-și da un aer de erou, »sunt niște iluzii, atributele ostentelilor campaniei, urmează exemplul amicului nostru Valter și strîngeți puteri prin un somn dulce«!

În acest moment se auzi earăși acel țipet îngrozitor din gura căpitanului, care arătând cu mâna spre piept zise: »earăși acest glonț fatal, drept în inimă m'a lovit, e asta întâmplare? sau e hotărît ca mâine să...« — »Hoho«! îl întrerupse Dimitrescu, lasă aceste gânduri și aduți aminte de Maria și vei vedea că aceste visuri nu te vor mai chinui«.

— »Cât de bine știe locotenentul nostru să consoleze«, răspunse căpitanul, »păcat că n'ai devenit popă, dar' totuși nu pot părăsi gândul la moarte, gloanțele pentru mine șade deja în țevă, presimțirea mea nu mă înșală, vreau să mă pregătesc de moarte și apoi voi căuta a adormi«, își urară noapte bună și se nveliră în mantalele lor.

Zori de ziuă se revărsară pe câmpul bătăliei, soarele, care apăru ca un glob de sânge, își învleia fața într'un strat de ceață spre

ghiare îi »diresc«, întrucât o presentă înaintea lumii culte în adevărata ei lumină.

Fie Ungurii cât de iscusiți în ale moti-vării sentințelor, totuși se va ști și se va vedea când ei pe vre-un preot român îl lip-sesc de întregire din adevărata cauză, că nu le face pe voie. »Fie sacul cât de bun, ghiarele mâței tot se vîd prin el«, zice Ro-mânul. Ungurii dispun de priceperea de a face sentințe meșteșugite, ear' lumea cultă are ochi de a vedea lucrurile care se aseam-nă cu ghiarele mâței ce se vîd prin sac.

Chestiunea română incontestabilă că e o chestiune care preocupă nu numai pe po-poarele culte, ci chiar și pe căpeteniile Ma-ghiarilor, și poate chiar și pe Măria Sa dl prim-pretor Csulay din Deva. Așa fiind e probabil, că Ungurii prin legea întregirii sa-lariilor preoțești tind a lua chestiunea ro-mână din rîndul chestiunilor cari le dau mult de gîndit, sau cel puțin a produce aparență că aada chestiune nu mai există.

Toate legile ungurești îndreptate mai ales contra noastră a Românilor, cari după Un-guri suntem cei mai numeroși între naționa-litățile conlocuitoare, au avut în vedere vi-suri analoage acestui vis, care însă spre amă-riciunea Ungurilor nu s'au realizat și nici că se vor realiza. Asta ne îndreptățește a face prorocirea, că Ungurii și cu legea despre în-tregirea salariilor preoțești vor avea nenoro-cirea de a înghiți din gros amărăciunea de-cepțiunii.

Ca încheiere îi spun dlui Csulay spre știre și confirmare, că aducînd vremea cu sine ca să mai avem »norocirea« de a sta față în față unul cu altul, eu ca preot român și dumnealui ca prim-pretor, să nu se si-lească a mă fixa cu priviri »crunte« și a mă măsura din creștet până în tălpi, căci aceea în loc de a băga în mine respectul pe care dumnealui gîndește că s'îl bage, mă împinge spre ris. Dacă prim-pretorul Csulay va mai face așa, și pe mine pentru aceea mă va pridiidi risul, eu vina nu o port.

Ar fi cuviincios ca dl Csulay pe lângă aceea că-și închipuiește că e fisolgăbirul meu, să-și aducă aminte, că pe când eu eram în Orăștie pe a VIII-a cl. gimn., dumnealui era tot acolo pe a IV-a cl. gimn. Dacă nu sunt și eu fisolgăbiru, în cea mai mare parte e a se atribui vitregelor împregiurări în cari ne aflăm noi Români de sub coroana Sf. Stefan.

Zice prim-pretorul Csulay, cu un aer de profesor, că nu-i place de purtarea mea. Îi spun și aici că aceea pe mine deloc nu mă împoartă; dacă nu-i place, deie-mi secundă; secunda dată de dumnealui, privită din punct de vedere românesc — e eminentie, ear' se-cunda pe care i-ași da-o eu din cauză că făcînd cu mîna către mine m'a îndrumat afară din cancelarie ca pe un cociș, din ori-ce punct de vedere, prin urmare și din cel un-guresc, e o grosolană secundă, despre care fără aminare voi încunoștiința atât pe fișpa-nul ca să vadă că chiar în centrul comita-tens și deci la vederea ochilor sei, ce prim-pretor e; asemenea voi încunoștiința și pe ministrul de interne.

Vadă acei domni mari dacă au ochi, că cum înăspresc subalterni de ai lor referințele

a nu fi martoră la cel mai crunt spectacol al acelei zile. Căci:

„Tuniri sute bubuiau, se clătina pămîntul
Și mii de bombe vijiau trecînd în sbor ca vîntul“.
dobe le sunară marșul de războiu; fiecare mer-gea voios în ploaia gloanțelor cu bravul căpi-tan în frunte, care într-o mîna cu steagul regi-mentului, într'alta spada, încuraja pe sol-dații săi prin cuvinte eroice; oficerul în flancul drept se luptă ca un leu și după cîteva ore steagul românesc fălăia victorios în vînt pe crîncena redută.

Multe șiroaie de sânge curgeau de pe poalele redutei, cîte vieți se stinseră de care atîrnau toate speranțele unei familii! Gro-zavă e furia războiului!

Bubuitul tunurilor a încetat, mii de morți acopîr cîmpul gloriei, un mare număr de răniți cad neavînd o picătură de apă spre a-și potoli setea. O singură oră ajungea pen-tru a despărți mulți, mulți amici pe veci. Grozavă e furia războiului!

Eată că răsună pașii unei secțiuni sani-tare înaintea unui moment de oficeri ea se oprește, și două corpuri sunt puse în lăun-tru, soarele luminează fețele lor și noi cu-noaștem palida și inteligenta față a căpitanu-lui Valter, glonțul, într'adevăr l'a lovit drept în inimă, al doilea e oficerul Vlădila, un semn în frunte ne arată drumul glonțului....

Odičniți în pace voi fii ai României, cari ați murit aci pe cîmpul de onoare, din sân-gele vostru a răsărit independența țării și li-bertatea întregului popor!

— Nul n'ați murit, trăiți în inimile noas-tre și noi nu vî vom uita, cât va fi în cer sus un Dumnezeu și pe pămînt un popor român.

(„G. S.“)

dintre Români și Maghiari, și că ce stimă știu ei inspira în poporațiune față de slujbași.

Poarte-să prim-pretorul Csulay cu mine, cum și cu alții nu numai conform regulelor solgăbirăești, ci și conform celor etichetice. Îl asigur că în acel cas și eu mă voi purta asemenea; altcum vicem pro vice. Ca la mă-rturie mă provoc în această privință la dl Fo-dor Gyula, prim-pretor în Orăștie.

Simeria, în 14 Februarie n. 1899.

Manasie Iar,
preot gr-or. și mem. vir. al
congregațiunei comit.

Memorandul Sêrbilor. La 9 l. c. s'a ținut la Zagrab o conferență a Sêrbilor, în care s'a luat hotărîrea, ca să se aștearnă Monarchului un Memorand, în care să se arete pe larg toate încălcările și fărâdelegile, ce s'au făcut contra autonomiei bisericii na-ționale sêrbești în decurs de 30 ani. Acest memorandum va fi înaintat Monarchului cel mult până la sêrbătorile Sf. Paști.

Din România.

24 Ian. la Băcău.

Ziua de 24 Ian., aniversarea a 40 de ani dela Unirea Principatelor s'a sêrbat la Băcău într'un mod vrednic de amintirea acelei mă-rețe zile.

Pentru reușita sêrbării s'a constituit un comitet.

Apelul exmis de către comitet către ce-tățeni e următorul:

»Români,

»Anul acesta, la 24 Ian., se împlinesc 40 de ani, de când s'a sêvrșit unirea țerilor-surori: Moldova și Muntenia.

»Actul unirii principatelor este temelia statului român de azi.

»La unire au lucrat toți Români, dove-dind lumii civilizate că sunt o națiune, ale cărei puteri trebuie să se țină în seamă.

»Prin »Unire« Români au probat că sunt știutori de menirea civilizației încredințată lor de providență. Să sêrbăm dar cu toți aniversarea acelei zile, căci în noi toți un suflet bate«.

În ziua sêrbării întreg orașul era împo-dobit cu steaguri naționale.

În biserica catedrală a Sf. Nicolae s'a sêvrșit la 10 ore un serviciu divin, la care au luat parte mii de cetățeni ai orașului, în frunte cu membrii Ligei culturale și cu elevii școalelor și liceului.

După prânz la 2 ore s'a dat în sala tea-trului municipal o sêrbare poporală.

Corul elevilor dela liceu, sub conducerea dlui profesor C. Borș, a executat »Hora Unirii« și imnul școlar nr. 2: »Cum într'o mîndră zi de vară«.

După acestea luând cuvîntul dl Daniel Klein, membru al Ligei, a salutat generațiune-a de eroi cari au făcut România de azi, sîrșind cu cuvintele:

»Acești părinți ai patriei ne-au lăsat o căsuță, să jurăm că noi vom zidi un palat, pe fața căruia să fie scris: »Românismul ci-vilizator«.

După aceea descrie viața lui Costache Negri, marele patriot din Băcău, zicînd să-i se ridice un bust, și termină astfel:

»Liga culturală sêrbează azi două fapte: aniversarea nașterii sale și aniversarea Uni-rei Principatelor. Prin aceasta ea dă o do-vadă că e conștientă de misiunea ce are și că merge înainte ori-care ar fi pedecile ce i-s'ar pune în cale.

Liga culturală secția Băcău a luat inițiativa ridicării unui bust lui Costache Negri care e »Apostolul Unirei«.

Voim prin aceasta ca orașul Băcău, care are o pagină frumoasă în istoricul Unirii, care prin sêrbătoarea de azi a dat o dovadă că simte, cugetă și voește, să fie în viitor citadela Românismului în poalele Carpaților.

Voim ca această treime, Alexandri, Co-gălniceanu și Negri, care a fost nedespărțită în viață, să treacă nedespărțită la nemurire.

Voim ca această treime să arate genera-țiilor viitoare idealul neamului românesc, ideal reprezentat azi în fața d-voastre prin tricolorul român, stindardul Ligei.

Ori-cât de meșteșugite ar fi mijloacele ce s'ar întrebuița pentru a pune vrășmașie între frați, ele nu vor putea înăbuși vocea sîngelui, căci nu poate sfărîma mîna omului ceea-ce a unit mîna Domnului.

Nu vor putea vrășmașii neamului nostru să rupă legăturile puternice ce unesc inimile noastre.

Căci noi pătrunși la suflet de sfînta li-bertate«.

»Jurăm că vom da mîna să fim în se-coli frați«.

După acestea corul elevilor dela liceu au cântat »Până când frate Ardelene« și »Deș-teaptă-te Române«.

La 4 ore d. a. sîrșindu-se sêrbarea, în-treg publicul cu muzică în frunte, s'a dus la bustul lui Michail Cogălniceanu, unde dl Nicolae N. Donici a ținut un discurs despre figura măreață a marelui bărbat de stat, care a luptat pentru un ideal înalt, de a se ajunge la o »Unire a tuturor Românilor«.

De aici s'au dus cu toții la bustul lui V. Alexandri, unde a ținut un discurs dl Di-nescu-Barzon salutînd pe bardul dela Mir-cesti, care a cântat »Unirea Românilor și Vitejia străbunilor«.

Conferența de pace.

Conferența de pace, sau mai bine zis pentru desarmare, încă înainte de a se întruni, se vede că va avea a se lupte cu multa greu-tăți, cari deja de pe acum se arată.

Înainte de toate se pune întrebarea, că în ce oraș se va ținea, deoarece-ce până acum nimic nu se știe sigur. Și apoi nu este tot una, dacă ea se va ținea în Petersburg, sau într'o capitală mai mică, d. e. Copenhaga sau Berna.

În Copenhaga nu se va putea ținea, așa se zice, fiindcă familia imperială rusască se bucură de mare trecere la curtea daneză. Anglia, care nu vrea să ia parte la conferență, dacă se va ținea în Petersburg, sigur că nici la Copenhaga nu se va duce. Ar rămînea deci Berna și Bruxella, de cari se vorbește până acum, sau alte orașe

A doua greutate se presentă prin între-barea: ce fel de state vor fi convocate la conferență, toate statele autonome sau nu-mai puterile de întăia și a doua mână?

La cas, că vor fi convocate și statele mai mici, se pune eară altă întrebare, și anume că ce drept vor avea ele. Avea-va de ex. Danemarca același drept ca și Rusia? Și cine va hotărî asupra drepturilor.

O altă întrebare este: că oare chemat va fi la conferență și vr'un reprezentant al Papei? deoarece-ce Papa, ca cap al bisericii, nu prea are ce căuta într'o chestie de răsbel cum am zice. Dar' aci, se știe, că e vorbă despre pacea dintre oameni, și deci ar fi nedrept, dacă urmașul Sf. Petru și al lui Christos, cari tot despre aceasta au propovedit, nu ar putea lua cuvîntul.

Și așa mai departe. Pedecile se vîd de pe acum, dar' încă atunci. Va fi și mai și.

Se poate-că la stîrșitul conferenței, cei cari vor lua parte, întorcîndu-se în țeara lor, în loc ca să dea porunci de desarmare, vor da din contră, porunci pentru pregătiri de războiu.

Vom vedea!

Impresiuni plăcute din Făget.

„Cu general înțelept și soldați viguroși e sigură dobîndirea luptei“. Nu numai față de luptele războinice pe cîmpul de bătălie e aceasta adevărat, ci și în luptele culturale și economice, dacă conducătorul înțelept e as-cultat și priceput, ori-ce isbîndă e sigură.

Pe terenul cultural și economic într'adevăr noi Români avem mult de luptat încă, ca să scăpăm de cătușile unde strîini așa de tare ne-au băgat. Acestia îmbogățiți cu filerii mas-selor române, au ajuns a ne stăpîni în toate, noi sêrăciți pecum suntem, nici nu cutezam vre-o acțiune mai energică, ci abia curățam pămîntul de spini, cu cari ne alegeam noi, ear' rodul adevărat era celui cu banii, al celui puternic materialicește. Căci zis este: »Celui-ce are mult, mai mult i-se va da, ear' celui-ce are puțin și ce i-se pare că are să va lua dela el«.

Să înființăm băncile române și scăpară poporul de cămătari. Să înființăm consumuri în legătură cu băncile și vor pune stavilă trecerii banilor, ba chiar a averilor românești în mână străină, ci eară între Români să se învîrtă. Hotărît că așa vom fi: »prin bună-stare la cultură«.

Întemplantă a voit ca eu să călătoresc la Făget. Aici avînd convenire cu inteligința ro-mână, m'am aflat în cea mai bună disposi-țiune sufletească. Aceasta eu de bună samă numai dnilor și preastimatelor dame cu cari am convenit pot să o atribui. Dar' mi-a cau-sat mie admirațiune înțelegerea aceea bună ce am observat-o, și care pe drept o pot zice caracteristică dnilor români din Făget.

Nu demult s'a înființat aici institutul »Fa-gețana« cu care în legătură stă »Consumul«, toate acestea la îndemnul neobositului domn protopop S. Olariu, pe cari dînsul le conduce cu înțelepciune rară. Că ce sunt acestea ins-tituțiuni în ochii jidovilor ș. a. din Făget și jur, își poate ori-cine închipul Retac pede-cile ce se aruncă zi de zi. Nu se tem! și bine fac. Cu asemenea instituțiuni e ferit poporul nostru și de influența altor îndemnuri rele din partea străinilor, deoarece-ce e înde-obște cunoscut, că un popor sêrac, unde vede că capătă, acelora crede mai tare.

Pe lângă asta un personal însemnat își are pânea dela asemenea instituțiuni precum și la cele din Făget.

Cred că la început și dînsii au imitat pe alții, însă acum sunt cu dreptul dînsii vred-nici de imitat. Ajute D-zeu ca această vred-nicie să se mărească Făgețenilor tot mai tare.

Cineva.

Pregătiri pentru alegerea de deputat.

Cluj, 14 Febr. 1899.

Cu mare alaiu s'au făcut Duminecă în 12 l. c. pregătirile alegerii de deputat, proiectată pe 17 l. c. Din toate părțile alergau tră-suri opoziționale la tîmbălăul arangiat în sala de gimnastică orașenească, pentru a propo-vedui sosirea mult așteptatului mîntuitor.

Toți oratorii află pe gloriosul Pázmándy de cel mai bun drotar, pentru a cărpi oala spartă a națiunei maghiare. Cele mai mari merite și-le-a cîștigat Pázmándy, după ei, pe tren politic din afară. El a fost acela, care a desmînjit diferitele știri lățite prin strîinătate despre nelegiuirile față de naționalitățile ne-maghiare și despre murdăriile politice din-tră ei. (sic!)

El însuși sperează, dacă va fi ales, că va putea realiza idea de stat maghiar prin o singură trăsătură de condeiu. E foarte ușor, zice el. Intre naționalitățile nemaghiare să nu fie oficiali decât unguri și școli, mai cu seamă Valahilor pretensivi să nu li-se lase nici una, ear' cui nu-i place a învăța limba armonioasă maghiară, poștească afară din țară.

Bună frasă pentru înțrumeșarea vorbirei de recomandatie și totodată și un frumos testimoniu, că e mare politic dl Pázmándy. Propage și ceialalți politici idea de stat ma-ghiar în felul acesta, și în curînd îi vor sări și celelalte cercuri ale statului, cari mai țin doagele laolaltă.

Videant consules....!

d. verus.

Un nou — faliment.

În Kis-Czell se află o bancă ungurească, care mai zilele trecute a dat faliment. În frun-tea acelei bănci au stat mai mulți Jidani, adevă Rosenberg, Fischer, Grünfeld, Weiss, Scheiber și alții.

Vinovații se zice că sunt neamuri de ale lui Rosenberg, și încă membri în direcțiune, cari au luat împrumut dela bancă vre-o 578.000 fl.

Jidanii din fruntea acestei bănci au folo-sit banii spre scopuri politice și private. În acest chip au păgubit banca cu 1 milion și 100.000 fl.

29 de ani sunt de când a fost întemeiată această bancă, și în tot decursul acestor ani, banca a fost mereu furată, mai de bătrînul Rosenberg, mai de fiul acestuia.

Pe la 1892 s'au fost defraudat dela bancă vre-o 640.000 fl. Fiind el omul guvernului, nimenea nu a îndrăsnit să facă controlă.

Făcîndu-se la 1892 bilanțul, un funcționar, Vidos Marton, a făcut atenți pe acționari că el este fals. În loc însă ca să se convingă, l-au gonit tot pe el. Și astfel cei din frun-tea băncii și-au putut în tîgnă continua ho-țiile. Când în urma-urmelor s'au trezit acțio-narii că sunt înșelați, hoții și-au fost luat tălpășița. Gendarmeria a apucat acum a le căuta urma. Dar' chiar dacă i-or găsi, ce folos, banii sunt păpați și cei-ce au depus bani la acea bancă, se pot șterge pe buze, căci sigur nimeni nu le mai întoarce nimic.

De altcum așa le trebuie celor-ce își pun încrederea în Jidani, cei mai lacomi de pe pămînt, după sunetul argintului.

Teatru românesc în Orăștie.

Onor. public român din Orăștie și giur este încunoștiințat și pe această cale, că *Sâmbătă în 4 Martie st. n. a. c.* se va da în sala otelului »Széchenyi« de către inteligența română din loc o *representațiune teatrală* împreună cu dans. Se vor juca piesele:

„**Rochia lungă**“

monolog de Iosif Vulcan

și

„**ÎNTOCMAI**“

comedie franceză, tradusă de Zotti Hodoș.

Ear' la urmă se va presenta și un prea frumos tablou întocmit din mai multe persoane, luminat fiind de foc bengalic în mai multe colori.

Acei domni, cari din greșeală nu vor primi invitare, sunt rugați a se so-coti prin aceasta de invitați și a veni să-și deie spriginul lor acestei noue în-cercări, de cari legăm frumoase speranțe.

CORESPONDENȚA

In cauza cuincuenalelor.

Intru sudoarea feței tale vei mânca pâinea ta. 1-a carte a lui Moise. cap. 3. v. 19.

Hondol, 26 Ianuarie 1899.

Onorată Redacțiune!

In »Revista Orăștiei« nrul 4 dela 23 Ian. a. c., un corespondent sub nume anonim „Delta“ se ocupă cu cuincuenalele învățătoarești.

Domnul corespondent face o reprivire asupra inv. dela școalele populare, clasificându-i în trei clase, și anume: 1. De tot puțini pedagogi absoluți și cu 4 cl. gim. 2. Învățători cu câte 1, 2, 3 clase gim. și pedagogi. 3. Învățători ajunși la diploma de dascălie fără spese, numai din praxă făcând examenele de calificățiune etc.

Pe basa acestei clasificări aduce conclusiunea: că oare n'ar fi totuși just, ca cei mai mulți dintre inv. să se mulțamească cu maximul salariului ajuns la 300 fl. Pune ear' întrebarea: Care au fost salariile noastre înainte de asta cu 6—10—15 ani, la care și răspunde tot dânsul că: 50—80—100 fl. și cu acestea erau încă inv. mulțamiți, etc. Deci eu ca inv. îndrănesc a întreba pe dl corespondent, deși nu am onoarea a'l cunoaște nici după nume, căci, dacă salariile inv. erau pe atunci de câte 50—80—100 fl., oare cu ce-și vor fi nutrit ei familiile lor, dacă nu vor fi mai avut și altă avere decât numai dascălia. Oare îmbrăcăminte lor cum va fi fost? Merit-a a dascăl? Oare prelegerile la de aceia când se începeau și când se fineau? Oare ce progres era, ce obiecte se propuneau, purtatu-s'a cronică despre de acestea? De loc nul! Nu așa stă lucrul astăzi, după-ce s'a regulat salarizarea dascălilor, ci cu totul altcum. Statul prin articolul de lege XVIII. din 1887 care, ca învățătorii să știe și să propună lângă limba cea română și cea a statului. Autoritățile școlare confesionale precum și statul au satorit planuri de învățământ, au înșirat în ele obiectele, ce au de a se propune, au adus §§. după cari, dacă inv. nu se vor ținea: fie cu clase gimnaziale și cu pedagogie, fie fără clase și pedagogie, nu e întrebare dacă sunt cu diplome, sunt egal îndreptățiți, dar', fiindcă nu se vor putea destitui din post, fiind definitivati, după cum zice dl corespondent, recomand dlui corespondent Normativul școlar din 1882, în care se cetească cu atențiune §§. 83 și 84, va afla ce cuprins au aceia.

Eată dar' dle corespondent, căci și inv. cari și-au însușit diplomele lor numai pe cale privată, imitând pe marele învățat Benjamin Francin, au acele obligăminte ca și cei mai învățați de cât ei. »Vrednic este lucrătorul de plata sa«, se zice în sfânta Scriptură, de aceasta și noi cei slabi avem de a ne împărtași pe lângă silințele noastre. Dascălul de nu învață, din post este lipsit; a duce o vieață, ca cei vechi, nu-i cinstit. Numai știința și diligența îl va scuti. Deci dar' Românul, poporul silească a-i plăti. Dl corespondent a făcut o analiză despre inv. Noi încă să facem o divisiune: Oare salariul de 300 fl. cu cuincuenalul laolaltă 350 fl. anual cum se ajunge la o familie? Eată cum: la lună cade 29 fl. 16²/₃ cr. La o zi vine 97¹/₆ cr., d. e. familia mea constă din patru membri, se vine la fiecare câte 24¹/₄ cr. la zi. Dacă dascălul nu are alta decât numai salariul, mult va fi aceasta pentru un dascăl căsătorit? Și câte se mai recer dela un dascăl în timpul modern!

Mai zice dl corespondent, că mulți dascăli au început să facă gură mare, că nu li-s'au votat cuincuenalele; despre aceasta eu nu mă plâng, deoarece ce comitetul nostru parochial în frunte cu vrednicul preot dl Petru Mihuțiu, s'au îngrijit de aceasta. Pentru a da exemplu la ceilalți poporeni, dânsul singur s'a înscris cu 10 fl. v. a., pe când ceilalți poporeni plătesc dela 80 cr. până la cei mai avuți din comună câte 1 fl. 55 cr. la an, de dă suma 350 fl. M'am plâns și eu în anul trecut, în mai multe rânduri la P. V. Consistor arch., ba chiar și la Sinodul arch., mai în urmă și la inspectorul regesc de școale, atât pentru un rest din salariul meu de 100 fl. v. a. pe care nici astăzi nu l'am primit în regulă, cât și pentru multele absenții, ce se tac la școala noastră; dar' toate aceste nu se fac doar' din cauza, că poporul ar fi sărac, ci numai pentru-că o parte din popor este renitentă față de școală. P. V. Consistor a intervenit în cauza aceasta în două rânduri la comitat și inspectoratul regesc la primăria comunală, dar' aceasta ne fiind constrinsă de către oficiul pretorial, nu-și face datorința și astăzi încă avem peste 5000 absenții nelegitimate. M'am prezentat nu de mult la dl protopretor în cauza restului meu din salar de 100 fl. și pentru absenții, dar' dânsul, despre absenții n'a zis nimic, numai a clătinat din cap, ear' despre restul din salar m'a îndrumat să cer ajutor dela Ministru. Ce am de a face, singur nu știu. Eată dar' că nu din îmbuibare, ci din cauza lipsei mele și a renitenței poporului la ce voiu fi împins.

Fiind eu un dascăl dintre cei cari și-au însușit diploma dascălească, nu pe lângă clase gim. și pedagogie, ci numai prin multă cetire, ca atare, simțindu-mă mai mic, îmi ridic pălăria către dl corespondent și-l rog: ca cettind cuprinsul acestei corespondențe să judece drept, și în urmă să se arete cu o critică dreaptă ca să-l putem cunoaște.

Alexandru Iovan,
învățător.

*

Balomir, 8 Febr. 1899.

Domnule Redactor,

În numărul 4 al »Revistei Orăștiei« a apărut un articol frumos „Cuincuenalele învățătoarești“, în care un amic al școalei noastre resp. al dascălilor nostri își exprimă părerea sa de rău, asupra îmbunătățirii sortii lor, și ca compătimirea să fie mai resunătoare, o trimbiță și pe cale ziaristică. Domnul autor »Delta« precum se vede, nu este o persoană din tagma dascălească și pentru aceea nici nu-și subscie numele. Cred însă că dl autor nu a avut norocirea a gusta și dânsul din pâinea cea dulce a dascălilor de pe sate, căci atunci ar ști aprețui soartea lor cea dulce. Precum se vede din cele scrise de domnia-sa, îi pare rău că au ajuns și dascălii ca prin minune a se bucura și ei de un viitor mai bun, cel puțin la bătrânețe. Oare de ce nu impută în acest mod și altor oficianți comunalii sau de stat, cari în asemenea formă și-au ridicat leafa, poate în leafă și mai grasă ca până aci, de ce numai la bietul dascăl sar toți în cap? Să nu credeți însă dle autor, că acest beneficiu al dascălilor de astăzi a devenit prin patronarea onorat dtale, ci prin alte persoane cari știu aprețui îndeplin soartea dascălilor, căci cât ar fi după consimțământul nobil a dtale față de dascălii nostri de pe sate, tot acolo ați fi dorit să fie și astăzi cu leafa lor unde a fost după 10 sau 15 ani înainte, unde bietul dascăl cu pâinea ce o căpăta dela comună abea îi ajungea la copilași, va să zică el se satura numai atunci când avea norocirea să moată vr'un locuitor din comună. Și oare păcat ar fi, dle autor, ca să ajungă și un dascăl după atâta suferință și la ceva traiu mai suficient? Să zice mai departe tot de dl autor, că tot acela spor îl arată și astăzi unii dascăli în școală ca și odinioară, să poate să fie și de acelea sămînțe vechi pirntre cele nouă, dară pentru aceea nu-i putem lăpăda pe stradă, trebuie să-i primim și încât se poate să-i ajutăm cu toate recerînțele de astăzi, căci ei au fost apostolii nostri vechi, cari au luptat pentru înaintarea neamului nostru și micul lor talant nu l'au ascuns în pământ, ca unii dascăli renumiți de astăzi, care băsându-se pe procop-sala lor cea mare adese-ori fac numai atâta spor, ca mai micul apostol. Și apoi să nu creadă dl autor, că calificăția înaltă face progres în școală, ci învățătorul o face prin energia sa, dacă acela este la culmea chemării sale, și nu pedagogia numai arată progresul suficient într-o școală, ci praxa câștigată prin aplecare și rîvnă, câștigând teoria fără praxă nu însemnează nimica. Așadară, dle autor, vedeți și vă orientați bine la aceste cuvinte și veți ivedea că nu vorbesc neadevărul. În fine observați că ar fi bine ca învățătorii nostri să abzică de cuincuenalele prescrise de lege, temându-vă groaznic ca nu cumva să se prea îmbogățască, ear' poporul să rămână sărac, și dimpreună cu jupânul Itzig. Oare fac această bravură și alte oficioase persoane sau poate și onorat dta, eu cred că nu se va arăta așa galant nici o suflare pe acest pământ, și cu atât mai puțin dascălii nostri, cari lucră în viaa Domnului o muncă cu mult mai grea ca alte persoane oficioase.

I. B. inv.ț.

NOUTĂȚI

Domnii abonați ai foii noastre sunt rugați a ne trimite de grabă restanța, ca să nu fim siliți a le sista foaia.

Biserici nouă în Viena. Pentru zidirea mai multor biserici nouă în Viena, Consiliul comunal a hotărât, ca să se facă un împrumut de 5 milioane fl.

*

Circularea trenurilor pe liniile ferate Ilia—Faget—Lugoj este următoarea: Trenul de persoane pleacă din Ilia la 7 ore 10 min. dim., trenul mixt la 1 oră 45 min. d. a., cel dintâi se alătură la trenul de persoane de dim. din Teiuș, ear' cel din urmă la cel accelerat. La Lugoj sosește la 11 ore 10 min. a. m. și la 6 și 10 min. seara. Din Lugoj pleacă spre Ilia: trenul de persoane la 5 ore 15 min. a. m., trenul mixt la 4 ore 30 min. dim., ajunge așadar' la 1 oră 15 min. (la trenul accelerat ce vine dinspre Budapesta) și la 9 ore 30 min. (la trenul de persoane din Pesta) ziua. Taxa: Dela Deva la Lugoj: I. cl. 3 fl. 10 cr., II. 2 fl. 25, III. cl. 1 fl. 50.

Dela Piski la Lugoj: I. cl. 3 fl. 70 cr., II. 2 fl. 65, III. 1 fl. 75. Dela Deva la Buziaș: I. cl. 4 fl. 10, II. 3 fl., III. 2 fl. Pentru bagaje se plătește pe distanța de 19 kilometri: până la 50 kgr. 10 cr., 100 kgr. 20 cr., peste 100 kgr. 30 cr.; pentru 55 kilometri: 50 kgr. 25 cr., 100 kgr. 50 cr., peste 100 kgr. 1 fl.; pentru 100 klm. 50 kgr. 50 cr., 100 kgr. 1 fl., peste 100 kgr. 2 fl.; peste 100 kilometri: 50 kgr. 1 fl., 100 kgr. 2 fl., peste 100 kgr. 4 fl.

*

Politică — fără bani. Sub acest titlu i-se scrie din Sebeșul-săsesc, lui »Bud. Hir.« următoarele: În luna trecută a apărut sub titlul „Der Unterwald“ o foaie săptămânală, așa zisă socială, în tipografia dlui Ioan Stegmann, redactată de Dr. Viktor Róth. În curând însă a eșit la lumină, că această fată în haină albă nu este așa nevinovată, după-cum s'a părut, deoarece-ce, fără nici o cautiune, a început a se ocupa cu politica sămănătoare de ură a Sașilor. Urmarea acesteia a fost, că fișpanul deja la al 4 număr i-a oprit apariția.

*

Omoruri. Sâmbăta trecută seara economii Ioan Tiotesc și Dănilă Cugirean din Căstău, aplecat la Orăștie. Pe drum s'au întâlnit cu Nic. Stanciu și încă un cumnat al acestuia, lucrători de lemne din Glăjerie de lângă Sibiu, cari mergeau spre casă, fiind cam puțin amețiți de spiritul Jidanului. La întâlnire și-au dat unii altora bună seara și au plecat mai departe. Cei doi Căstăieni cari încă au avut puțin în cap, s'au întors după ei, începându-i a înjura. Ajungând la ei au smuncit băta din mână lui Stanciu, și au dat două lovituri în cap celui alt, ear' în Stanciu se zice că nu au dat, dar' din cauza smunciturii, el a căzut în șanțul din marginea drumului, fiind beat. Dacă au văzut că ei nu se mai mișcă, Căstăienii au venit la oraș și și-au petrecut până dimineața. Ortacul lui Stanciu, auzind că s'au depărtat, s'a sculat de jos și a chemat și pe cumnatul seu. Văzând că acesta nu răspunde, l'a pipăit și a văzut că el e mort. S'a dus numai decât în Căstău și a înștiințat. Doi gendarmi au plecat cu dânsul. Pe drum au întâlnit venind către casă pe cei cu pricina și numai decât i-au legat și adus la judecătoria. În ziua următoare, Duminecă, ieșind comisia la fața locului, a constatat că Nicolae Stanciu, mortul nu a murit din lovitură, căci nu s'a văzut nici o urmă, ci a murit din cauza beției. În urma acesteia a pus deocamdată pe picior liber și pe Ioan Tiotesc și Dănilă Cugirean.

— Un anumit Schuman din Cugir, luând parte la o petrecere, s'a cam cheuit bine, și venind acasă și-a luat nevasta la păruială, ba a bătut-o atât de crunt, încât biata femeie a murit. Sosind medicul la fața locului, Schuman a zis, că ea a căzut din pod, copiii însă au dat de gol pe tatăl lor și așa a fost deținut.

*

Ziariști grațiați. Din incidentul întrunirii congresului ziariștilor la Roma, Regele Italiei, Umberto, va grația pe toți ziariștii condamnați în procese de presă.

*

În loc de fidanțare — temniță. În Mohaci s'a arestat zilele acestea o fată dintre cele mai frumoase din întreg jurul orașului, cu numele Komlósy Róza. A fost deținută tocmai în momentul, când s'a dus la matriculant pentru a-și anunța fidanțarea cu tinerul Varga János. Causa deținerii a fost săvârșirea unui omor. Înainte de asta fata trăia în Eszék, și locuia la o femeie bătrână. Femeia aceea voia cu ori-ce preț, ca să îndemne pe tinăra fată la lucruri necuviincioase. Din această cauză fata într-atâta s'a mâniat, încât într-o noapte și-a omorât stăpâna casei și a îngropat-o în curte. După aceea a venit la Mohaci, unde, din nenorocire, a fost deținută.

*

Promovare. Sâmbăta trecută a fost promovat de Doctor în drept la universitatea din Cluj dl Liviu Tămășdan.

*

S'a spânzurat pentru o — pipă. Bezda Gergely este numele unui honved, din Eger, care a luat parte în luptele din 1848. Încă atunci avea o pipă de spumă, de care nu se despărția nici când, și de aceea ținea la ea ca la un lucru sfânt. S'a întâmplat însă, că într-o zi din săptămâna trecută un nepoțel al lui, cum, cum nu, a pus mâna pe pipa moșului seu, și jucându-se cu ea, a scăpat-o din mână, și fiind ea de spumă, îndată s'a spart. Stăpânul pipei, văzându-și pipa spartă, nici albă nici neagră, s'a dus în grajd, a luat o bucătică de hârtie și a scris pe ea: Pipa mi-a murit, trebuie să mor și eu. Și luându-și o funie, s'a spânzurat. Pe lumea cealaltă poate-că se va întâlni ear' cu pipa și o va da la dires.

*

Sdrobit de tren. Mercuri dimineața, trenul ce merge dela Orăștie spre Piski, a trecut

peste boacterul primei bocterii, Terepes, care auzind că vine mașina, a sărit să ia signalul, dar' fiind cam slab de picioare, din pricină că tocmai atunci își petrecea, când a voit să treacă șinile, mașina l'a ajuns în spate și astfel a fost tras între roatele trenului, cari l'au sfârșit.

*

Petrecerea poporală arangiată în Sâmbăta trecută sub conducerea dlui I. Branga, a reușit foarte bine, atât în privința morală cât și materială.

*

Neecrolog. Primul următorul anunț funebral: Eugenia Paraschiv aduce la cunoștința tuturor rudeniilor. și cunoscuților dure-roasa știre, că iubitul ei soț Ioan Paraschiv, sub Jude reg. în pensiuie, prim epitrop a bisericii ort. rom. din Sebeșul-săsesc, după un morb îndelungat, astăzi la 2³/₄ ore d. a., împărțit cu Sf. Taine, în etate de 64 ani, și-a dat nobilul seu sufler în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor depune Vineri în 5/17 Februarie a. c. la 3 ore d. a. în cripta familiară din cimiterul gr.-or. din loc, spre odichnă vecinică. Sebeșul-săsesc, în 3/15 Februarie 1899. În veci amintirea lui.

*

Paradă cu glonț de tun. Murind generalul Gelich din Budapesta, la înmormântare s'au dat obicinuitele salve cu puști Manlicher și cu vre-o 3 tunuri. »Câmpul sângelui« se numește lunca din Buda, unde au fost date salvele. S'a întâmplat însă, că într'un tun a fost uitat un glonț, care, când a fost slobozit, suiera prin vîzduch așa de puternic, încât pe toți i-a cuprins spaima. Nenorocire însă nu s'a întâmplat, căci el s'a oprit în zidul unei case, fără să o dărime, deoarece-ce a fost foarte puțin prav în el. S'a pornit însă cercetare, spre a se afla, cum de a rămas în tun acel glonț.

*

Logodnă. Dl Nicolau Iacob din Săcărâmb, și-a încredințat de viitoare soție pe d-șoara Rozalia Suciu din Criștior. — Să fie într'un cias cu noroc!

*

Dislocări de armată. Reg. 2 din Plevlje va fi permutat în Sibiu, Brașov și Abrud, ear' reg. 31 din Sibiu va fi permutat la Plevlje. Reg. 52 în Pécs și Kaposvár.

*

Iepuri înviați. »Patria« din Cernăuți scrie următoarea: O întâmplare ciudată s'a petrecut zilele acestea într'un orașel de lângă Agria. Cine-va a predat la postă doi iepuri împușcați, cu menirea de a fi transportați la Budapesta. Directorul postal a luat iepurii, a ridicat blancheta, a lipit la gâtul iepurilor numărul obicinuit și apoi i-a aruncat între celelalte pachete. Așezându-se earăși la masă ca să scrie, se pomeni deodată că pachetele se mișcă, iepurii es și încep să fugă prin odaie, răsturnând lampa, negreala, știle și tot ce era prin casă, ear' după aceea spărgînd terestrele săriră afară și dispărură în întunec. S'a întâmplat adecă, că vînatul n'a omorît iepurii, ci numai i'a rănit; la frig ei au amorțit, dar' după-ce au stat cât-va timp la căldură în odaia, au reinviat și au luat-o la fugă.

VIEAȚA SOCIALA

Corul vocal al bisericii române gr.-or. susținut de Reuniunea femeilor române gr.-or. din Hunedoara arangiază Sâmbătă la 4 Martie st. n. 1899 un Concert în sala otelului »Hunyadi-Várhoz«. Inceputul la 7¹/₂ ore seara. Prețul de intrare: de persoană 60 cr., de familie à 3 persoane 1 fl. 20 cr. Venitul curat e destinat pentru edificarea unui cor în biserica română gr.-or. din Hunedoara.

Program. 1. »Sum vînat«, cor bărbătesc de ** 2. »Cucule cu peană sură«, cor bărb. de G. Dima. 3. »Vino lele«, cor bărb. de I. Vidu. 4. »Post-ai lele«, cor bărb. de Musicescu-Popovici. 5. »Tot țiam zis mândro«, cor bărb. de T. Popovici. 6. »Era noaptea ntunecoasă«, cor bărb. de G. Dima. 7. »Foaie verde de trifoi«, cor bărb. de T. Popovici. 8. »Marșul cântăreților«, cor bărb. de C. Porumbescu. După producțiune, urmează dans.

Tinerimea univ. română din Cluj va arangia în 23 Febr. n. a. c. o Serată literară împreună cu dans, în sala dele »Hotel Central«. Ofertele marinimoase sunt pentru ajutorarea studenților lipsiți de mijloace și sunt a se adresa la dl cassar Enea Andrea, stud în drept (Uj-utca 6 sz.).

Tinerimea economică română din Alba-Iulia arangiază o Producțiune teatrală împreună cu joc Joi în 23 Februarie st. n. 1899 în sala de sticlă la »Soare«. Se va juca: I. »Prolog« de Iosif Vulcan. II. »Întemplantarea curioasă«, comedie în 3 acte de M. Voalceanu

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu,

Bibliografie.

DI **Teodor V. Păcățian** a mai îmbogățit încă cu un op literatura română. „**Libertatea**“ este titlul noului op. Traducerea e făcută după renumitul filosof englez *John Stuart Mill*. A apărut în „Tipografia“ din Sibiu și are o extindere de 248 pagine. În prefață se ocupă cu biografia autorului. Prețul unui ex. e 1 fl. plus 5 cr. porto, ear' pentru România 3 lei.

Dare de seamă și mulțumită publică.

În numele comitetului arangiator, subscrisul îmi țin de plăcuta datorință a-mi exprima și pe această cale sincerele mulțumiri tuturor binevoitorilor domni, cari au binevoit a suprasolvi cu ocasiunea concertului declamatoric arangiat în folosul bibliotecii școlare în Romos la 5 februarie 1899 st. n. și anume:

Szász Pál, not. com. în Vaidei 1 fl. 40 cr., Vasile, Basarabă inv. 40 cr., Nicolau Voina, 50 cr., Avram Dubleş, Romoşel 70 cr., Nicolae Andrei, preot Căstău 40 cr., Ioan Samoilesc, inv. Şibot 30 cr., Avram Budoj, 20 cr., Iosif Zaharie, comerc. Balomir 20 cr., Ioan Caliman 20 cr., Simion Săcărea, comerc. 20 cr., Ioan Fleşeriu, inv. Romos 30 cr., Maria Safta, 10 cr., Maria Botean, preoteasă Geoagiu 10 cr., Vaidan Iuon, preot gr.-cat. Romos 10 cr., Vasiliu Stoian, päd. supr. 10 cr., Magyary László, oficial Deva 30 cr., Sofia Ioanovicu, preoteasă Hărău cu familia 30 cr., Iosif Costea, preot în Vaca 1 fl.

Venitul întreg a fost 48 fl. 70 cr., din care detrăgându-se spesele de 22 fl. 12 cr., a rămas un venit curat de 26 fl. 58 cr., cari sau și dat destinațiunii lor.

Nu pot trece cu vederea a-mi exprima mulțumita și dlui not. Nicolau Dubleş, care ne-a pus la îndemână întreg materialul de lemn la facerea binei, asemenea și dlui Vasilie Ștefănesc; precum și vrednicelor coriste care au dat covoarele de lipsă spre acest scop.

În fine primească prea stimații domni și doamne, cari ne-au onorat cu prezența d-lor la această petrecere, cele mai călduroase mulțumiri.

Romos, la 14 Februarie st. n. 1899.

Ioan Fleşeriu,
invetător.

Mulțumită publică.

Inteligența din Lunca-Cernei, a arangiat un bal în folosul școlai în 26 Ianuarie a. c. Deși nu a avut un rezultat prea favorabil, totuși îmi țin de datorință a-mi da seama despre rezultat. Suprasolvri au incurs dela Domnii: Dr. Gavril Suciu și dl Marton Berger câte 2 fl., Nic. Nestor, Iuliu Ciuciu, Ios. Stupinianu, Bernat Berkovicz, Sofroniu Oltean, Mi-loseviciz Rafael, Bela Baló câte 1 fl., Andreiu Karaba, Vicențiu Palosy, Farkas Zsombor câte 50 cr., Ioan Pataky 30 cr., laolaltă 12 fl. 80 cr. Prin aceasta în numele senatului școlar aduc mulțumita cea mai ferbinte tuturor generoșilor contribuenți în genere, în special însă doamnei Rosalia Roth, care prin împărțirea pantofilor pentru arangieri, a mai incassat suma de 6 fl. 55 cr. În fine mai mare mulțumită i-se aduce dlui Bernat Sauber, care ni-a pus la dispoziție sala gratuit.

Venitul curat e 11 fl. 58 cr. v. a., cari se vor folosi pentru înfrumusețarea curții și grădinii noiei școle cu pomi nobili.

Lunca-Cernei, în 4 Febr. 1899.

Ios. Stupinianu,
paroch.

Subscrisul aduc la cunoștința acelor p. t. domni, cari doresc a cumpăra, că am

300 de piei de oaie și berbeci

pe cari le vënd cu prețuri foarte moderate.

(459) 3—3

Nicolae Opincariu,
măcelar în Orăștie.

Moartea cloșanilor!

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloșani și șoareci.

Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă.

(452) 4—5

Se capătă în pachete cu câte 30 cr. la farmacia: **N. Vlad** din Orăștie.

Szám 144—1899. vgható.

(477) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a körösbányai kir. járásbíró-ság 1898. évi 3167. számú végzése következtében Pop Tivadar k.-bányai ügyvéd által képviselt Stániu Iuon javára Russu Iuon Popa vákai lakos ellen 260 frt s jár. erejéig 1898. évi július hó 16. foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 390 frtra becsült szarvasmarhák, lóvak, egy kocsi és két disznóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbíró-ság V. 63/2—1899. számú végzése folytán 260 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 45 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Váka községében végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 24. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Felhivatlak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtót követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jeletéseiket az árverés megkezdése alulirt kiküldöttéknél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölsőlegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Körösbányán, 1899. évi február hó 9. napján.

Szőllősy János
kir. bír. végrehajtó.

Szám 63—1899 kir. végreh.

(478) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak V. I. 99. 1898. számú végzése folytán Dr. Moldovan Silvius helybeli ügyvéd által képviselt Obervalder J. & Comp. cég nagyszabedni cég lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa Kudzsiri lakosok ellen htr. 18 frt 95 kr. tőke ennek 1898. évi december hó 15-ik napjától járó 5% kamatai eddig összesen 19 frt 06 kr. és árverés kitűzési 3 frt 20 kr. költségek követelés erejéig elrendelt biztosítási kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 1950 frtra becsült lóvak, bivalok, hintó, kocsik, szerszám, zongora, szikvizgyár és egyéb-bekből álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak V. I. 99/4 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Kudzsiron a község házában leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 25-ik napján délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvárosan, 1899. január hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 61—1899 kir. végreh.

(479) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak, 3108 1898. számú végzése folytán Dr. Moldován Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Herz Ármin és fiai cég budapesti lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa Kudzsiri lakosok ellen htr. 81 frt. 60 kr. tőke, ennek 1898. évi december hó 15-ik napjától járó 5% kamatai eddig összesen 33 frt. 70 kr. és árverés kitűzési 3 frt. 10 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 450 frtra becsült lóvak, hintó és szerszámokból álló ingóságok, nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak V. I. 60/5 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Kudzsiron adosok lakásán leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 25-ik napján délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881.

évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szászvárosan, 1899. január hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 62—1899 kir. végreh.

(480) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak 11175/1897. számú végzése folytán Dr. Moldovan Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Sommer & Klinger cég budapesti lakos mint alap és felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa kudzsiri lakosok ellen htr. 94 frt 33 kr. tőke, ennek 1898. évi december hó 15-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 19 frt 06 kr. és árverés kitűzési 3 frt 20 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 1050 frtra becsült lóvak, bivalok, kocsik, szerszám, hintó, zongora és egyéb-bekből álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak V. I. 31/5/1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Kudzsiron adosok lakásán leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 25-ik napján délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Szászvárosan, 1899. évi január 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 8—1898 végreh.

(485) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi 1360 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi »Ardeleana« hitelintézet javára Strugári Chivescu Iuon ellen 90 frt s jár. erejéig 1897. évi július hó 29. foganatosított kielégítési végrehajtás után foglalt és 385 frtra becsült 24 szekér széna, 1 kancza, 5 disznó, 3 kecskeből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. járásbíró-ság 1898. évi V. 105/3 számú végzése folytán 90 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi szeptember hó 11. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 45 frt 95 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Strugáron az alperes lakásánál leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászsebesen, 1899. évi január hó 22. napján.

Grasser Károly
kir. bír. vgható.

Szám 7—1899. végreh.

(486) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1896. évi 5928. számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt szászvárosi »Ardeleana« hitelintézet javára Strugári Chivescu Iuon és társa ellen 200 frt s jár. erejéig 1897. évi július hó 29. foganatosított kielégítési végrehajtás után foglalt és 575 frtra becsült 28 szekér széna, 2 ló, 3 kecske, 5 disznó, 200 véka csöstöröküzaból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. járásbíró-ság 1898. évi V. 104/3 számú végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi Április hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 50 frt 50 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Strugáron alperes lakásánál leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,

hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szsebesen, 1899. évi január hó 22. napján.

Grasser Károly,
kir. bír. végreh.

Szám 39—1899.

(487) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az algyógyi kir. járásbíró-ság 1898. évi Fh. 532 számú végzése következtében Herzlinger Elekán javára Mumata Ioszf ellen 15 frt 91 kr. s jár. erejéig 1898. évi október hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 310 frtra becsült szarvasmarhák és kukoriczából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbróság Fh. 532—1898 számú végzése folytán 15 frt 91 kr. tőkekövetelés és eddig összesen 9 frt 70 kr. bíróság már megállapított költségek erejéig Algyógy alfalu alperes házában leendő eszközözlésére 1899. évi február hó 22 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Algyógyon, 1899. évi február hó 14. napján.

Schuster Vilmos,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 2375/1898. tkv.

(488) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

Luka Sándor és neje v.-hunyadi lakos végrehajtóknak Schnee Adolf dévai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a v.-hunyadi kir. járásbíró-ság területén levő V.-Hunyad városában fekvő végrehajtást szenvedő tulajdonát képező 223 sz. tjkvben A + 1 rsz. 187. 188. hrsz. a felvett 1426 frtra becsült ingatlanokra és 1426 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 17-ik napján délelőtti 9 órája ezen tkvi. határozat helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, készpénzben vagy az LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberről hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A v.-hunyadi kir. jbróság mint tkvi. hatóság 1898. évi november hó 17-én.

Nagy,
kir. aljbíró.

Convocare. 1—1

Membrii asociațiunii de anticipațiune și credit „*Hatiegana*“ sunt invitați a se înfățișa la a XI-a adunare generală ordinară

ce se va ținea la 23 Martie n. 1899 la 10 ore înainte de amezai în localitatea institutului în Hațeg.

O b i e c t e l e :

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Alegerea unui secretar ad hoc și 2 scrutinători.
3. Raportul directorului și al comisiunii de supraveghiere de pe anul de gestiune 1898 și propunerile acestora și decidera asupra lor.
4. Eventuale propuneri de sine stătătoare, §. 72 din statute.
5. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Dacă la adunare n'ar participa membri în număr recerut, spre a putea aduce concluse valide, se va ținea altă adunare, ce de acum se defige pe 31 Martie n. la 10 ore a. m., în localitatea institutului, când fără privire la numărul membrilor prezenți se va decide asupra obiectelor puse la ordinea zilei.

Membrii se pot reprezenta și prin plenipotențierea unui alt membru, dar' nici un membru nu poate reprezenta mai mult ca 20 acțiuni străine, ear' minorenii prin părinți sau tutori, femeile prin bărbaii lor.

Din ședința consiliului administrativ al asociațiunii de anticipațiune și credit »*Hatiegana*«, ținută la 13 Febr. n. 1899 în Hațeg.

Bontescu Mihály,
director.

Iulius Popovits.